

Jade

- Den bærer en søt, lys og nærende energi som kan føles veldig helbredende.
- Har en beroligende renhet, og renser ditt energifelt på en måte som godtar, kjærlighet og visdom.

En betydning av jade steinen er renhet eller rensing.

En bergart som hovedsakelig finnes i Kina, Burma og Mellom-Amerika og Kanada. Den bruktes før til våpen, men nå passer den seg godt som smykkesten og finnes i mange farger. Vanligst er grønne og oransje varianter, men det finnes også hvite, gule, røde og blå varianter.

«Jadekålen» i Det nasjonale palassmuseum i Taipei. Den er et stykke jade skåret til som et hvitkålshode og med to insekter på det. Utnyttelsen av de naturlige fargevariasjoner i jaden er med på å gjøre dette til et mesterverk.

Den egentlige jade er en hard og seig bergart og brukes til pyntegjenstander og skulpturer. Det at den er så seig gjør den spesielt egnet til utskjæringer. Særlig i Kina er jade populært. Jade er ikke spesielt kostbart, men er samtidig en vakker smykkesten.

Det er funnet mange kunstgjenstander i jade fra gamle kulturer, særlig i Kina, India og i Mayariket.

Navnet jade kommer fra det spanske [piedra de] ijada, som er belagt på tidlig 1500-tall. Ordet betyr «(stein av) flanken» og sammenhenger med forestillingen om at jade kunne helbrede nyrekolikk. Men navnet ligner også litt på det

kinesiske 玉 – pinyin: Yù, og ettersom det er i Kina jadekunsten har sterkest hjemstavn, knyttes jade nå særlig til det kinesiske begrepet. Opp gjennom kinesisk historie og i kinesisk kunsthistorie har man imidlertid ikke alltid forholdt seg presist i

språkbruken. Det forekommer derfor at kunstgjenstander av vakker sten omtales som jade, men uten at det er egentlig jade. Blant annet i den kinesiske byen Aksu drives det med jadeutskjæring i dag.